

ISSN:2791-9609

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

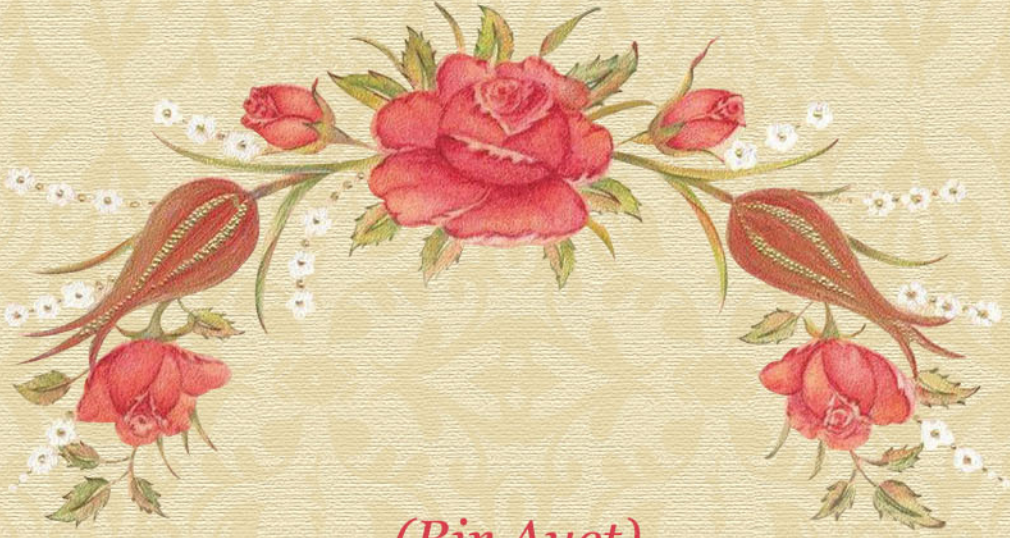
somuncubaba
İLİM KÜLTÜR ve EDEBİYAT DERGİSİ

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ekidir.
AĞUSTOS 2023 / Yıl: 30 - Sayı: 274

(Bir Ayet)

“Ayetlerimize iman edenler sana geldiğinde şöyle söyle: ‘Selam size! Rabb’iniz, benliği üzerine rahmeti yazmuştur. İçinizden her kim bilgisizlikle bir kötülük işler de ardından tevbe edip halini düzeltirse, hiç kuşkusuz, Allah çok affedici, çok merhametlidir.’” (6/Enam, 54)

(Bir Hadis)

“Kim bir musibete uğrayıp ta Allah'a sığınarak size iltica ederse, onu koruyun. Kim Allah aşkına sizden bir Şey isterse, ona verin. Kim sizi davet ederse, davetine katılın. Size bir iyilik yapana siz de karşılık verin. Eğer karşılık olarak verecek bir Şey bulamazsanız, karşılığını verdiğinize kanaat getirinceye kadar dua edin.” (Nesai, Zekt, 72)

Editör'den Merhaba

Dünyevî Beklenti Olmayan Bir Duygu; Sevgi

İnsanın sağlıklı gelişimi ve eğitimi için sevgiye ihtiyacı vardır. Nasıl ki yeme-içme ve hava insanın fiziksel varlığını sürdürebilmesi için lazımsa aynı şekilde manevî yani ruhî varlığının devamı için de sevgiye ihtiyaç duyar. Sevgi dolu bir ortamda büyüyen çocuklar karakter, zekâ ve yetenek bakımından daha sağlıklı olarak gelişim gösterirler. Sevgiden mahrum aile ortamında kalan çocuklar ise, bencil, duygusal hâleri yeterince gelişmemiş özellikler gösterirler. Sevgi, çocukların dil gelişimi ve diğer insanlarla olumlu iletişim kurabilmelerine de olumlu katkı sağlamaktadır.

Sevginin kalıcı bir huy olabilmesi, karaktere dönüşebilmesi davranışlarımıza yansımaları gerekir. Sevginin, söz veya davranışlarla gösterilebilen kendine özgü bir anlatım dili vardır. Bu dile, sevgi dili denilmektedir. Sevgi dili, samimi, sıcakkanlı, sempatik ve muhatap üzerinde olumlu izlenimler bırakan özellikler taşır.

Sevgi, toplumsal ilişkilerde insanları yakınlaştırır. İnsanları birbirinden uzaklaştıran engellerin ortadan kalkmasını sağlar. Sevgiyi özümseyen insan, ilgi göstermeyi ve iyilik etmeyi öğrenir ve tatbik eder. Sevgi duygusu insanı ayrılık ve yalnızlıktan kurtarıp korur. Sevgi, toplumsal ilişkilerde, uzlaşma, anlayış, yardımseverlik, fedakârlık gibi birçok olumlu değer ve davranışların ortaya çıkmasına ve olgunlaşmasına katkıda bulunur. Aynı zamanda sevgi güven, dostluk, sempati gibi duyguları besler.

Sevgiyi değerli ve anlamlı hâle getiren özellik, kişisel bir menfaat veya dünyevî beklentiyi hesaba katmadan yaşanması, Allah rızasından başka hiçbir karşılık beklenmemesidir. Çünkü sevgi, menfaat elde etmek için değil Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için olduğunda bir anlam ve değer taşır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) bu sebeple; "Amellerin en faziletlisi sevdiğini Allah için sevmek ve sevmediğine Allah için buğz etmektir.", "(Şu) üç özellik kimde bulunursa o kimse imanın lezzetini tadar: Sevdiğini yalnızca Allah'ın rızası için sevmek, Allah ve Rasûl'ünü başka herkesten ve her şeyden daha çok sevmek, Allah kendisini küfürden kurtardıktan sonra tekrar küfre dönmeyi ateşe atılmak gibi çirkin ve tehlikeli olarak görmek." buyurmuştur. Allah için seven, sevilen insanlar olmak için bu manevî değerlerimizi öğrenip, hayatımıza uygulamalıyız. Yunus Emre ne güzel söylemiş; "Sevelim sevilelim dünya kimseye kalmaz."

Musa TEKTAŞ

Çocuk Eki
Yıl: 17 Sayı: 200

ISSN: 2791-9609

Çocuk

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
AĞUSTOS 2023 Yılı: 30 Sayı: 274

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal Demir

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulüsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
Musa TEKTAŞ
M. Nazmi DEĞİRMENCİ

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

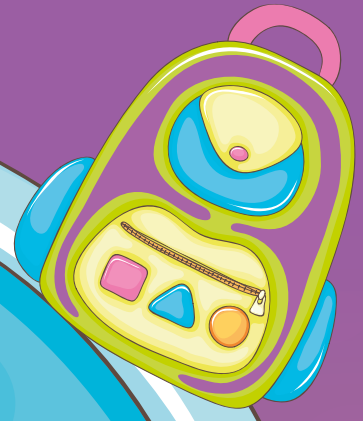
Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulüsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

2

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

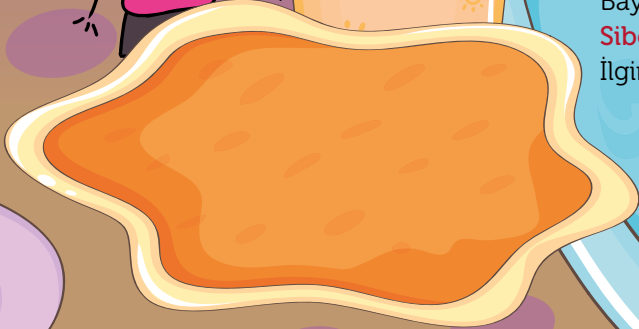
İçindekiler

Çalışan Kazanır	4
Sırn ER	
Sevgi Yaşatır	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Hayvanları Tanıyalım / Tavşan.....	8
Hamidullah HALICI	
Sevgi ve Saygının Gücü	
Empatiden Geçmektedir.....	10
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Güneşi Yakalayan Çocuk	12
Raziye SAĞLAM	
Halide Edip'in Hatırası.....	14
İsmail OLAK	
Piri Reis'le Bir Gün.....	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım.....	18
Duvar Yazılarını Silen Vakıf	20
Nisa ERCİYES	
Sevgi Ne Güzel Şeydir	22
Mustafa AKGÜN	
Sev ki Sevilesin, Say ki Sayılsın	24
Erdal Karasu	
Gönülde Açan Çiçekler.....	26
E. Esma ŞAHİN	
Ekmek	28
Seda Bayrak DURGUT	
Bayram Geldi Hoş Geldi	30
Sibel U. ÖZDEMİR	
İlginç Bilgiler	32

Çalışan Kazanır

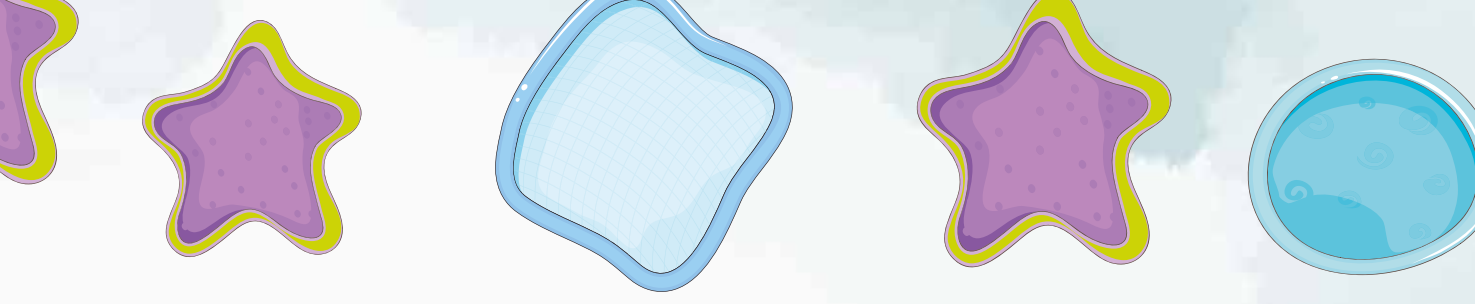
Her yıl olduğu gibi, eylül ayının yarısı gelince yaz tatili bitmiş ve okullar açılmıştı. Mustafa beşinci sınıfa başlamıştı. Dört yıl ne kadar da hızlı geçmişti. Birinci sınıfa başladığı ilk günler; o tedirginlik, o

heyecan hâlâ hatırlıydı. Okula alışana kadar epeyce zorlanmıştı. İlk günlerde annesini eve göndermemişti; "Sen okulun bahçesinde bekle, eve gitme." demişti annesine. Her teneffüste koşarak annesinin

4

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

yanına gelir, derste neler yaptıklarını anlatır, zil çalınca koşarak sınıfına giderdi. Annesini bahçede görünce yeni bir güç ve enerji kazanıyordu.

Artık ilkokulun son sınıf öğrencisi oldukları için okulda onlardan üst sınıf yoktu. Bu nedenle Mustafa ve arkadaşları koridorda, bahçede abi tavırlarıyla geziyorlardı.

Bir gün öğretmenleri Nurten Hanım sınıfta bir duyuru yaptı:

- Çocuklar, okulumuzu bilgi yarışmasında temsil edecek üç öğrencinin seçimi için sınav yapılacak. Sınava bütün beşinci sınıf öğrencileri katılacak. Bir hafta süreniz var, iyi çalışın!

Mustafa bir hafta boyunca çalıştı, hem de sıkı bir şekilde. Kazanacak üç kişiden biri olmak istiyordu. Onun, derslerine gayretli bir şekilde çalışması annesini ve babasını da mutlu ediyordu.

Nihayet sınav günü gelip çatmıştı. Mustafa sınavdan çıktığında sevinçliydi, çünkü soruların hepsini yanıtlamıştı. Birkaç gün sonra sonuçlar açıklandığında okulu temsil edecek üç öğrenciden biri de Mustafa olmuştu. Sevincine diyecek yoktu Mustafa'nın. Öğretmen onu kürsüye çağırdı, yüzünü öptü, övücü sözler söyledi. Sınıftan yalnızca o kazandığı için aynı zamanda sınıfını da temsil edecekti. Öğrencilerinden birinin sınavı kazanması öğretmeni de sevindirmişti.

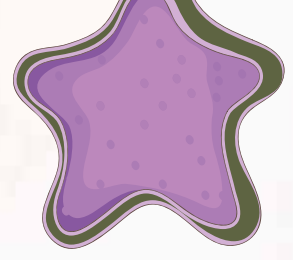
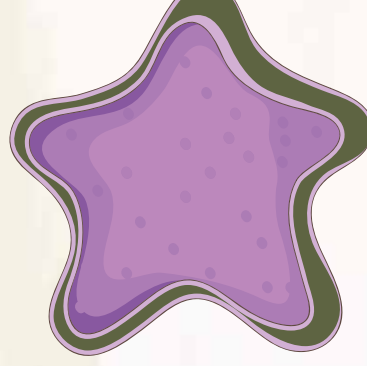
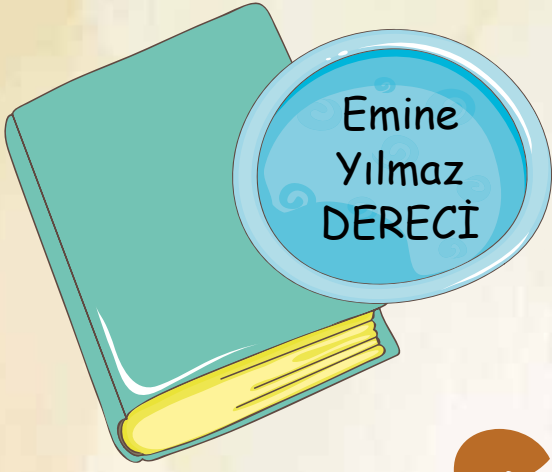
Mustafa sabah kalkar kalkmaz elini yüzünü sabunla yıkadı. Babası işe erken gittiği için sabahları onu göremiyordu. Annesiyle beraber kahvaltı yaptıktan sonra dişlerini fırçaladı. Aynada dikkatle kendini inceledi. Hiçbir yana yatmayan dik saçları gözüne hoş görünmemişti. "Ne yapıp edip bu saçları yatırmalıyım." diye düşündü. Saçına kolonya döküyor, tarıyor, yatmadığını görünce biraz daha döküyordu. Avuç avuç kolonya döktü başına. Nerdeyse şişenin yarısını boşaltmıştı ama saçını yana yatırmayı da başarmıştı.

Aynanın yanında duran kremden sürdü yüzüne. Annesinin yaptığı gibi, parmaklarını kullanarak kremi yüzüne yedirdi. Bir çırpıda ayakkabısını da boyadı. Annesinin ütlediği gri pantolonu giydi. Siyah önlüğünü iyice fırçaladı. Çantasını aldı, çıkarken annesine seslendi. Mutfakta bulaşık yıkayan annesi Mustafa'nın yanına geldi:

- Ooo küçük bey süslenmiş, taranmış...
- Saçımı yana yatırmaya uğraştım da...
- Bak ne güzel olmuş, özenirsen oluyormuş demek ki...

Her geçen yıl kıyafetine ve görünümüne daha çok özen gösteriyordu Mustafa. Giysileri hep temiz ve ütülüydü. Diş fırçalamayı, saç taramayı ihmal etmiyordu.

Yazının devamı; www.somuncubaba.net

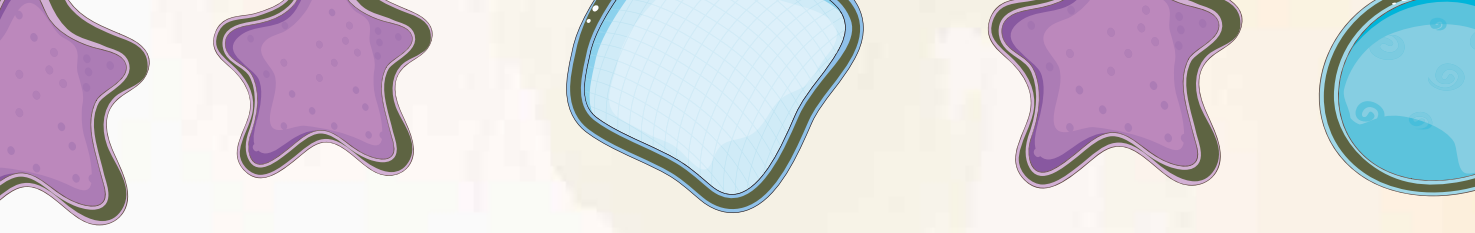

Sevgi Yaşatır

6

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

Köye geleli hemen hemen bir ay olmuş. Günlerimiz dolu dolu geçiyor. Dedemle sık sık ormanın içinde yürüyüşler yapıyoruz. Dedemlerin önceden ekip biçtiği tarlaları geziyoruz. Şimdi bu tarlalar ekilip biçilemediği için gür otların bittiği, içinde bol bol dikenlerin olduğu çayırıklara dönüşmüş durumda. Bu dikenliklerden bol bol böğürtlen topluyoruz. Tarlaların içinde ve kenarlarında büyüyen kuşburnu bitkisinin de meyveleri olgunlaşmak üzere...

Dedem bizi bugün Pulluk denen, eskiden buğday, patates ekilen şimdilerde ormanın içinde kalmış bir tarlaya götürecektir. Enes ve ben bu tarlayı göreceğimiz için heyecanlıyız.

Kahvaltımızı yaptıktan sonra hazırlanıp yola koyulduk. Dedem önde biz arkada ormanın içine doğru patika yollardan ilerledik. Sonunda sadece köknar ağaçları ile dolu bir ormana girdik. Ağaçların dallarından güneş ışıkları aşağıya sızıyor, ormanın zemini loş bir ortama bürünüyor. Buranın adının Karanlık orman olduğunu öğrenince tam da adına uygun isim verilmiş diye düşündüm. Alaca karanlıkta bir süre ilerledikten sonra dik bir yokuşun önüne geldik. Güneş yüzüme değince gülümseyen ben, az ötemizden bir karcanın zıplayarak hızlıca kaçışını görünce

şaşırdım. İlk kez bir karaca görüyordum. Cıvırlı bir kelime dudaklarımdan döküldü,

- Aaa karaca

Enes ise bağırdı;

- Dede, abla, gördünüz mü? Neydi o öyle, kaç metre zıpladı öyle havaya. Bu hayvan bu dünyadan mı?

Dedem gülümseyerek cevap verdi;

- Karaca. Buralarda çok olur. Çok hızlı koşar ve yükseğe zıplayarak düşmanlarından kaçarlardı.

- Düşmanları çok mu?

- Çok. Ayı, kurt, çakal ve insan onların düşmanlarıdır.

- İnsan mı?

- Evet. Bilinçsiz avlanan avcılar doğaya büyük zarar vermekteler.

- Ben onları çok seviyorum, tüm hayvan ve bitkilerin dostuyum. Hiçbir zamanda hiçbir canlıyı avlamayacağım dede.

- Aferin... Bende doğayı çok seviyorum. Sevgi yaşatır, sevgi öldürmez. Sizlerde doğayı sevin ve koruyun torunlarım

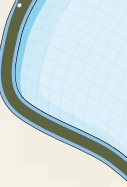
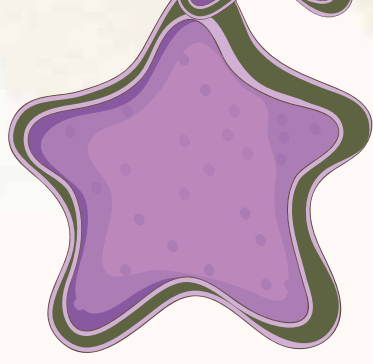
İkimiz birden "Tamam." dedik.

Hamidullah
HALICI

Hayvanları Tanıyalım

TAVŞAN

Evcil bir hayvan olan tavşanların ömürleri 7-12 yıl arasındır.

Tavşanların rengârenk kürkleri vardır. Beyaz, kahverengi, siyah, gri ve benekli türleri vardır. Bazılarının kulakları dikken, bazılarınınki aşağı doğrudur. Hepsinin kuyruğu top gibidir.

Genelde dağlarda, kırlarda, ormanlarda yaşayan tavşanların evcil olanları ise evlerde yaşar.

Tavşanlara kafeste bakılmaz, geniş alanlarda koşmayı severler. Kafeste yaşatılmaya çalışılırsa hastalanıp ölürler.

Tavşanlar tahıl, ot ve saman yer, 6 aylık olduktan sonra da sebze ve meyve de yerler. Otçul oldukları için asla et yemezler.

Bebekken anne sütünden başka şey içmeyen tavşanların anneleri ölmüşse tercihleri inek ve koyun sütünden çok keçi sütünden yanadır.

Kemirmeyi çok severler. Çok hızlı koşarlar, yokuşları hızlı koşmaları çok meşhurdur.

Ülkemizin en meşhur tavşanı Ankara'da yetişen Ankara Tavşanı'dır. Ankara Tavşanı büyük ve uzun tüylüdür. Tüm dünyaya ise Angora Tavşanı diye buradan yayılmıştır.

Bir tehlike veya depremi çok önceden hissettiklerinde ayaklarını hızlıca yere vurmaları, hem strese soktuğu hem de korktukları için gü-rültüyü hiç sevmemeleri, korktukları zaman ya da canları acıdığıında çığlık atmaları, mutluyken etrafında dönerrek daire çizmeleri, sinirliyen köpek gibi hırlamaları bu sevimli küçük hayvanların diğer özelliklerindedir.

Naciye
BEYZA

Sevgi ve Saygının Güçü: Empati

10

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

Saygı ve sevgi insanlar arasındaki iletişimin temelini oluşturmaktadır.

İnsan; toplum içinde yaşayan sosyal bir bireydir. Toplum içinde yaşamımızın huzurlu bir şekilde devam edebilmesi için toplum kurallarına uymamız gerekir. Bu kuralların en başında insanlara saygı göstermek gelmektedir. Saygılı olmak insan olmanın gereğidir. Önce kendimize saygılı olmalıyız.

İnsanlar arasındaki ilişkilerde en önemli kural sevgi, saygı ve empati kurabilmektir. Önce kendimizi sevmeli ve kendimize güvenmeliyiz. Sonra ailemizi, okulumuzu, arkadaşlarımızı çok sevmeliyiz. Yaşadığımız ortamı ve güzel vatanımızı sevmeliyiz.

Toplu yaşanan yerlerde barışı ve güveni, sağlayan önemli özelliklerden biri sevgidir. Sevginin olduğu yerde yenilikler, güzellikler ve başarılar gelir. Ümidimizi, yaşama sevincimizi, gücümüzü sevgiden alırız.

Saygılı olmak herhangi bir durumda karşımızdaki kişiye duyulan hürmettir. Karşımızdaki kişiye rahatsızlık vermeyecek şekilde davranmaktır. Saygı deyince ilk aklı gelen büyüklere saygıdır. Bununla birlikte anne-baba, eş, dost, akraba, arkadaşlarımız ve bütün insanlar. Öğrenci olarak öğretmenimize anne babamıza, yaşlılara hürmet gösteririz. İşte gösterdiğimiz hürmet saygıdan ibarettir.

Saygı, üstün ahlak demektir. Saygı, erdem demektir. Olgun insanlar, toplum tarafından sevilen insanlar nerede nasıl

davranacaklarını bildikleri ve saygılı oldukları için çevreleri tarafından sevilip, saygı görürler.

Saygı çok önemlidir. Saygı çerçevesinde kurulmayan arkadaşlıklar, ilişkiler sevgiye dönüşmez. İnsanlar arasındaki sevgi, saygı ve empati eksikliği toplumda huzursuzluk ve kargaşaya yol açar.

Kendimizi karşımızdaki insanın yerine koyarak, onun duygularını ve düşüncelerini doğru olarak anlamaya empati diyoruz. İnsanları doğru anlayıp saygı göstermeliyiz. Bu durum onların da bizim düşüncelerimize saygı göstermelerini sağlayacaktır.

Empati duyabilen insanlar hayatlarında sevgi ve saygıya daha çok yer verirler. Karşımızdaki kişilerin neler hissedebileceğini bilmek onlara karşı daha anlayışlı olmamıza yardımcı olmaktadır.

Otobüste yolculuk esnasında karşılaştığımız bir hastanın çekmekte olduğu acıları fark ettiğimizde yerimizi ona vermek bir empatik davranıştır. Çünkü o insanın çektiği acıyı fark ederek ona yardımcı olmak çabası vardır.

Güzel dinimiz büyüklere saygılı olmayı ve küçüklere sevgiyle yaklaşmayı emreder. Yakın akrabalarımızdan büyüklere gösterdiğimiz saygıyı, yaşına hürmeten bütün büyüklere göstermeliyiz. Ulaşım araçlarında yaşlılara yer vermeli, yardıma ihtiyacı olanlara yardım etmeliyiz.

Empati kurarak sevgi, saygı, hoşgörü ve dostluğun daim olması dileğiyle...

Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Güneşi Yakalayan Çocuk

12

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

Sevgili çocuk dostlarım;

Hafize Teyze bugün, köyün çocuklarıyla birlikte hepimizi ormana götürdü. Bir gün önceden de börek ve pastalar yapıp piknik sepetlerine koydu. Ömer'le Zeliş yaşları küçük olanlarla ilgileneceklerdi. Tabi Uzun Kulak'la ben de çocuklara göz kulak olacağız.

Yola çıktığımızda çocuklar neşe içinde şarkılar söylemeye başladılar. Sonra yaz dönemi Kur'an Kursunda öğrendikleri sureleri okudular sırayla. Ne güzel ezberlemişlerdi. Hafize Teyze kocaman bir "Aferin!" dedikten sonra

- Çocuklar bu güzel okumalarınız için orman dönüşü hepinize benden dondurma, deyince hepsi birden sevinçle bağırdılar.

Ormana yakın bir yerde arabadan indik. Kâhya da bizimle gelmişti. Kâhya ormanın girişinde güzel bir yere yiyecekleri taşıırken, biz de çocuklarla birlikte Hafize Teyze'nin yanında yürümeye başladık. Çeşit çeşit ağaçların arasından geçerken, Hafize Teyze her bir ağacın adını söyleyip, ormanların faydalarını ve çok iyi korumamız gerektiğini anlatıyordu. Bu şekilde yürüyerek ormanın alt ucundaki göle ulaştık. Kocaman mavi gölü görünce, çocukların bir kısmı hemen girmek istedi. Ömer'le Zeliş;

- Bu göle girmeniz tehlikeli olur çocuklar. Sadece kenarından ayağımızı sokabiliriz. Sonra kıyısında oyun oynarız, deyince vazgeçtiler.

Herkes dizlerine kadar suya girip, istop,

yakalamaç oynamaya başladılar. Bu arada bazıları düşüp ıslandı ama hava çok sıcak olduğu için kimse üşümüyor ve çok eğleniyorlardı. Biz de Uzun Kulak'la etraf-ta koşup oynuyorduk. Sonra bir ara Ali'nin

- Kardeşim Kenan yok, diye bağırdığını duyduk.

Aynı anda Kenan'ın biraz uzakta suyun içinde çırpındığını gördük. Çocukların hepsi birden telaşla;

- İşte orda Kenan!

- Boğulacak!

- Çok çırpınıyor! Kurtarın, diye bağırma-ya başladılar.

Ömer o sırada suya girip Kenan'ın yanına kadar gitmişti bile. Hemen omuzlarından tutup ayağa kaldırdı. Aslında Kenan'ın çırpındığı su anca omuzlarına geliyordu ama ayağı kayıp düşünce telaştan tekrar ayağını basamayıp, panik yapmıştı.

Zeliş Kenan'ın giyinmesine yardım ederken Hafize Teyze;

- Abinin yanından niye ayrıldın yavrucuğum, dedi.

Kenan sanki biraz önce suda çırpınan kendi değilmiş gibi neşeyle güldü ve;

- Güneş suya düşmüştü onu yakalamak istedim Hafize Babanne, dedi.

Bunu duyunca çocukların hepsi de kahkahalarla güldüler.

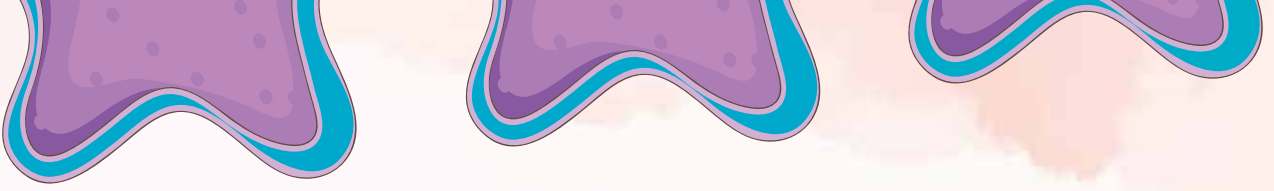
İsmail
ÇOLAK

Halide Edip'in Hatırası

14

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2013

Istanbul'un Üsküdar semtindeki Özbekler Tekkesi kanalıyla Anadolu'ya geçen Halide Edip, Şeyh Ata Efendi ve tekkesinin, Milli Mücadele'deki hizmetleri hakkında şu heyecan verici hatırasını naklediyor:

Kemalettin Sami ile Anadolu'ya kaçmak meselesini konuştum. Şayet, ihtiyaç olursa, ilk sığınılacak yer Özbekler Tekkesi'ydi. Oraya kabul edilmek için parola şuydu:

- Beni İsa yolladı...

Sonunda, en yüksekte olan tekkeye vardık. Kapının önüne gelince, ipi çekip çingırağı çaldık. Yukarıdan biri seslendi:

- Kim o?

- Bizi İsa yolladı.

Bizi, bir derviş karşıladı. Elindeki feneri indirerek yüzümüze baktı.

Bu, çocuklarımin adını koymuş olan ihtiyar şeyhin damadı Kahraman'dı. Merdivenlerden çıkarken şeyhin damadı diyordu ki;

- Sizi salıdan beri bekliyoruz. Dün adeta yakalanmış olduğunuzu düşündük.

Bu arada Şeyh Ata da koşarak geldi, bizi karşıladı. Orada, Anadolu'ya gitmek isteyen dört tane daha milletvekili vardı.

Şeyh, bizi Boğaziçi'nin parlak manzarasına bakan bir odasına götürdü. Hemen hareket etmemiz gerektiğini söylüyordu. Celalettin Arif bir gün önce, Albay İsmet Bey de iki gün önce birkaç subayla birlikte hareket etmişti.

Halide Edip, Anadolu'ya geçerken Özbekler Tekkesi'nde yaşadığı unutulmaz anları heyecanla anlatmayı şöyle sürdürüyor:

Kocam Dr. Adnan'ı, Anadolu'ya geçirdikten sonra, ertesi gün yine İstanbul'a giderek birkaç kişiyi daha beraberimize almaya karar verdim. Şeyh, bizim adımızı kadınlardan sakladı. Yalnız Kahraman'la şeyhin küçük kardeşi Şemsettin biliyordu.

Aynı gün, bütün şehirde İngilizce ve Türkçe olarak, Anadolu'daki bağımsızlık mücadelesine yardım edenin ölüm cezasına çarptırılacağını ilân eden afişler asılmıştı. İstasyonda bu afişlerin birinde ölüm kelimesinin koskoca harflerle yazılmış olduğunu gördüm. Eğer sırf bize yardım edecekler ölümle korkutuluyorsa acaba bizlere ne ceza vereceklerdi?

Şeyhin odasında Adnan'la bana yer yatağı serdiler. Ben, İstanbul'da bir gece daha kalmak tehlikesini göze alıyordum. Çünkü bir yandan her türlü ihtimale karşı çocuklarımin için bir şeyler yapmak zorundaydım. Fakat bir saat için bile güven içinde olmadığımızı biliyordum.

Dr. Adnan'ı yatırdıktan sonra ben o gece uyumadım, bekledim. En küçük tehlike işaretine karşı tekkenin arkasındaki kapıdan çıkıp geniş ve ıssız arsadan kaçmaya karar vermiştik.

Pencerede oturmuş, uzaktaki ışıkları ve Sultantepe'nin karanlık evlerini, aynı zamanda tekkeye çıkan dar ve küçük yokuşu gözden geçiriyordum.

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Piri Reis'le Bir Gün

Yazar: Mustafa
Orakçı

Yayınevi: Timaş
Çocuk

Yayın yeri ve yılı:
İstanbul/2020

Sayfa sayısı: 48

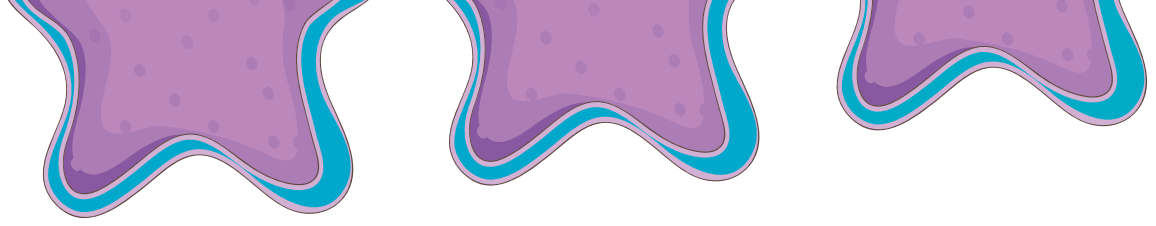
Yaş aralığı: 8+

İşlenin konular: akıl
yürütmek, bilginin
önemi, tecrübenin
paylaşılması...

16

Okunur Bir Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

Ne güzel olurdu değil mi sevgili çocuklar şöyle bir zaman makinemiz olsa ve tarihte seyahat etsek? Eski insanları, onların yaşantılarını öğrenecek. Acaba onlar nasıl yaşıyordu, nelere gülüp, nelere ağlıyordu? Çocuklar ne tür oyunlar oynuyorlardı? Onlarla beraber oynasak. Özellikle de tarihe mal olmuş meşhur insanlarla tanışsak, onlarla sohbet etsek iyi olmaz mıydı? Ne dersiniz? Sizlerin de bu duyguları paylaştığınızı sanıyorum. Her ne kadar gerçekte eskiye bedenlen gidemsek de okuduğumuz kitaplar sayesinde hayalen gidebiliriz değil mi çocuklar? İşte size bahsedeceğim kitapta da Murat arkadaşımızı geçmiş zamana seyahat ediyor ve orada Piri Reis'le karşılaşılıyor. Olay şöyle başlıyor: Murat bir gün pencereden yıldızları seyrederken bir güvercin ağzında bir anahtarla geliyor, anahtarın yanında bir de kâğıt var. Bu kâğıtta Murat'ın geçmişe seyahat etmek istediğinde gözlerini kapatması ve anahtarı eline alması yazıyor. İşte bu sayede Murat geçmişe gidebiliyor.

Yine bir gün Murat'ın Okulu bir piknik düzenliyor. Piknikte Murat ve arkadaşları çok eğleniyor. Yemekler yeniliyor, oyunlar oynanıyor. Yemekten sonra Murat biraz yürüyüş yapmak için arkadaşlarından ayrılıyor, biraz da uzaklaşıyor. Geri dönmek istediğinde bir de ne olsun, Murat yolunu kaybetmez mi? Korku ve heyecanla Murat sağa sola koşuyor, bağırıyor, çağırıyor ama nafiye... Onu duyan olmuyor. Gece oluyor. Murat'ın korkusu iyice artıyor. Artık çaresiz kalan Murat'ın aklına beyaz güvercinin getirdiği anahtar geliyor. Murat anahtarı çıkarıyor ve geçmişe gitmek istediğini söylüyor. Gözlerini kapamasıyla birlikte korkunç bir fırtınada

bir geminin güvertesinde kendini buluyor. Yani Murat bir anlamda yağmurdan kaçarken doluya tutuluyor. Korkusu daha da artıyor fakat o sırada bir ses duyuyor. Bu ses 45-50 yaşlarında bir adamdan geliyor. Bu adam Murat'ı alıyor ve geminin kapalı bir bölümüne götürüyor. Fırtına diniyor. Murat kendisine yardım eden adamla tanışıyor. Bu adam kimmiş biliyor musunuz sevgili çocuklar? Piri Reis (ö.1553), evet evet yanlış duymadınız Piri Reis.

Piri Reis'in gemisi Gelibolu'ya Kilitbahir Kalesi'ne gidiyor. Yolda Piri Reis, Murat'a kim olduğunu anlatıyor. Kaleye vardıklarında Piri Reis hiç dinlenmeden mürekkep hokkasına batırdığı kalem ile bir şeyler yazmaya başlıyor. Bu yazdığı onun meşhur Kitâb-ı Bahriye yani denizcilik kitabı imiş. Meğer Piri Reis'in fırtınalı seyahate çıkma amacı da bu kitabı yazmak içinmiş. Böylece Piri Reis yazdıklarıyla pek çok denizcinin hayatta kalmasına sebep olacaktır. Murat, Piri Reis'in meşhur dünya haritasını da görür. Ayrıca pusulanın ne işe yaradığını yine Piri Reis'ten öğrenir. Bir de pusula ve harita olmazsa Kutup Yıldızı'na bakarak yönümüzü bulabileceğimizi Murat sayesinde bu kitaptan öğreniyoruz. Bütün bunları ve daha fazlasını Piri Reis'ten öğrenen Murat'ın tekrar zamanına dönme vakti gelmiştir. Murat anahtarını çıkarır ve ona yaşadığı zaman gitmek istediğini söyler. Gözlerini açınca geçmişe gittiği yerdedir ama artık korkmamaktadır çünkü yönünü nasıl bulacağını bilmektedir. Öğrendiklerini uygulayan Murat ailesine kavuşur.

Piri Reis'le Bir Gün hem meşhur denizcimiz tanıyacağımız hem de Murat'ın tecrübelerini öğreneceğimiz güzel bir kitap. İyi okumalar...

Malatya

İllerimizi Tanıyalım

Günpınar Şelalesi:

Darende ilçesindedir. İlin doğal güzelliklerinden olan şelalede manzara harikadır. Yüksekten düşen suların etrafa yaydığı serinlik ve ortaya çıkan su sesinin yanı sıra etrafındaki ağaçlarında havayı temiz yapması burayı huzur merkezi haline getirmiştir.

Malatya Kayısı:

Malatya kayısı ünü hem Malatya, hem de Türkiye sınırlarını çoktan aşmış durumda. Malatya'nın simgelerinden olan kayısının tarihi 5000 yıl öncesine dayanmaktadır. Yaş ve kuru tüketiminin yanında kayısı tatlısı, kayısı kavurma gibi farklı şekillerde de tüketilmektedir.

Kâğıt Kebabı:

Kâğıt Kebabı Malatya'nın yöresel yemeklerden biri olup kutlama yemeklerinde de ikram edilir. Malatya'nın en sevilen ve meşhur yemekleri arasında bulunan kâğıt kebabı, 'Malatya Kâğıt Kebabı' olarak da tescillenmiştir.

“Avrupa'nın batısı ile Asya'nın doğusunu birleştiren Dünyanın kayısı başkenti olarak nitelendirilen, kayısı diyarı Malatya, tarih boyunca çeşitli kültür ve medeniyetlere ev sahipliği yapmış güzel illerimizden biridir.”

Tohma Kanyonu:

Darende'de bulunan Tohma Kanyonu, oldukça dik yamaçlardan oluşuyor. Tırmanış sporcuları için tam bir cazibe merkezi konumundaki kanyon, rafting severlerin de uğrak noktası.

Somuncu Baba Türbesi ve Külliyesi:

Ömrünün son zamanlarını Darende'de yaşadığı bilinen Somuncu Baba'nın külliyesi de Darende'dir. Külliye'de; Somuncu Baba Türbesi, Hulûsi Efendi Hazinesi, Somuncu Baba Müzesi, Hamidiye Çarşısı, Abdesthaneler, Şeyh Hamid-i Veli Kütüphanesi, Kudret Havuzu, Somuncu Baba Çilehanesi, Tohma Kanyonu ve mesire alanları bulunuyor.

Kudret Havuzu:

Termal ve kaplıca suyundan yararlanmak isterseniz, kanyonda yer alan Kudret Havuzu'nu değerlendirebilir. Cilt hastalıklarına, romatizmal hastalıklara, eklem ve kas ağrılarına iyi geldiği söylenen Kudret Havuzu, 80-120 ve 150 cm derinliğindeki birbirine bağlı 3 havuzdan oluşuyor.

“Darende, Akçadağ, Arapgir, Arguvan, Battalgazi, Doğanşehir, Doğanlı, Hekimhan, Kale, Kuluncak, Pütürge, Yazihan, Yeşilyurt Malatya'nın ilçeleridir.”

Nisa
ERCIYES

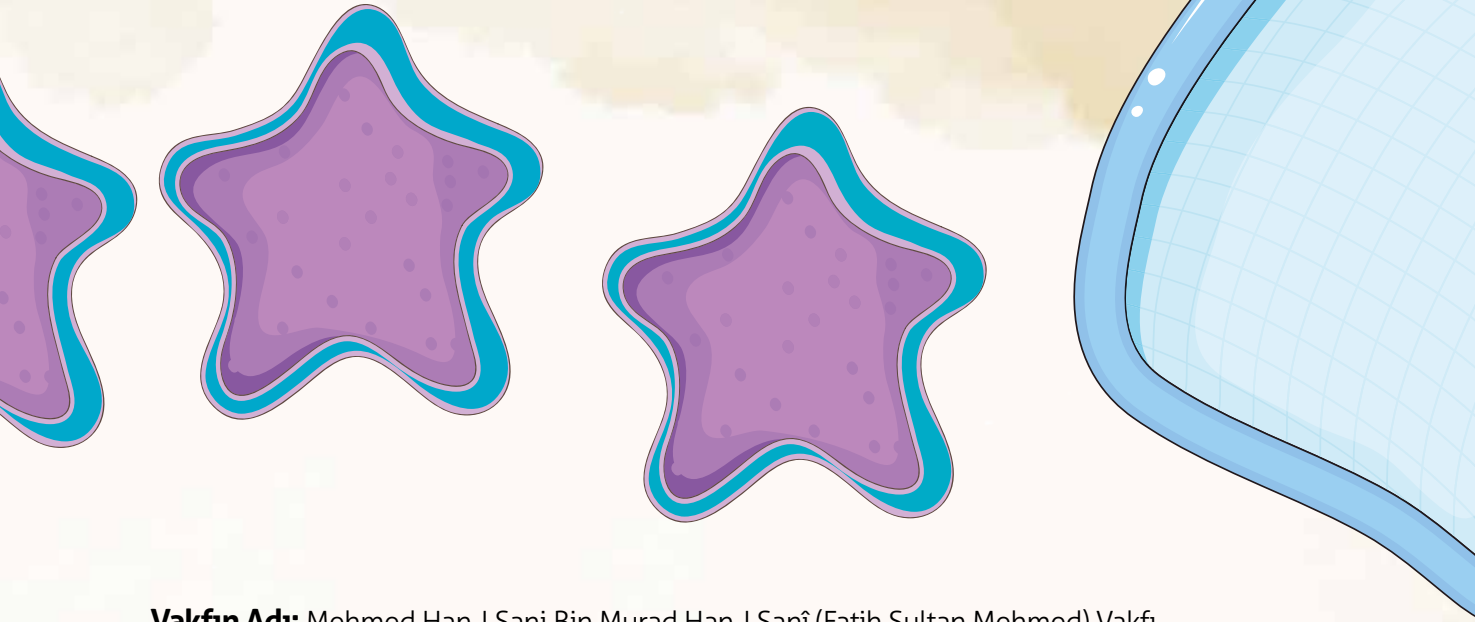

Duvar Yazılarını Silen Vakıf

20

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

Vakfın Adı: Mehmed Han-I Sani Bin Murad Han-I Sanî (Fatih Sultan Mehmed) Vakfı

Kurucunun Lakabı: Ebu'l-feth, Fatih Sultan

Kurulduğu Yer: İstanbul

Kuruluş Tarihi: 1470 M.- 875 H.

İstanbul fethedildikten kısa süre sonra artık tam anlamıyla bir şehir olmaya başlamıştı. İstanbul'u fetheden kumandan Sultan Mehmed, devlet işlerine kafa yorduğu gibi şehrin temizliğine ve çevre düzenine de özen gösteriyordu.

O gün tebdili kıyafet ederek, yani sivil bir vatandaş gibi giyinerek şehrin sokaklarını gezmeye çıktı.

Bazı cami, medrese ve çeşmelerin önünden geçerken durup bakıyor ve "Vah vah!" diye mırıldanıyordu.

Onunla birlikte sivil giyimli yardımcılarını telaş içerisindeydi. Acaba genç Padişah ne için başını böyle sallayıp "Vah vah!" diyordu ki?

Birden Vezir Ahmed Paşa'ya dönen Padişah:

- Paşa, sen güzel hat, güzel gazel (divan şiiri) yazarmışsın öyle mi?
- Öyle derler Sultanım.
- O vakit çirkin olandan hazzetmezsin demek gerektür... Ama gördüm ki cami, medre-

se, çeşme, hamamların çevresi bakımsızdır. Duvarlarında rastgele karalanmış çizgiler, yazılar vardır. Kirletilmişlerdir.

- Derhal adamlar tutup temizletelim Sultanım.

- Hayır, bu bir defalık bir iş değildir Paşa. Bu, bir ahlak, bir gelenek hâline getirilene kadar görülmesi gereken bir hizmeti gerektirir.

- Emredin öyleyse Padişahım...

- Bugünden tezi yok, bu işler için bir vakıf kurmayı murad ettim. Bana akli başında dirayetli adamlar bulacaksınız.

Bunlar vakfın mahi'n-nukuşu (resim-yazı silen görevli) olacak. Her an cami, medrese, kışla, çeşme, han, hamam, bahçe gibi yerlerin duvarlarının çirkin yazı ve resimlerden temizlenmesini ve çevrelerinin bakımlı kalmasını sağlayacak.

Daha o günün ferdasında kurulan bu vakıf, Mehmed Han-ı Sani bin Murad Han-ı Sani Vakfı adıyla kayda geçecek ve hizmete başlayacaktı.

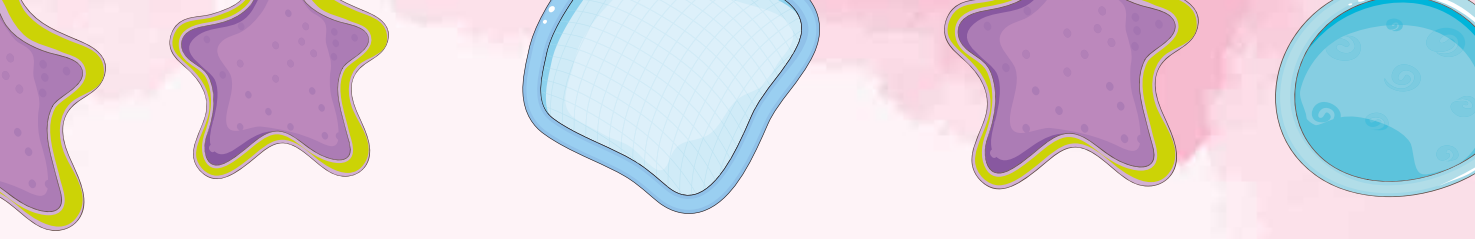
Mustafa
AKGÜN

Sevgi
ne Güzel
Şeydir

22

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

Küçük Gülser'le ninesi bahçede konuşuyorlardı.

"Nine, her sabah buraya geliyorsun." dedi Gülser. "Daha çok da bu sarmaşık güllerini seyre diyorsun. Usanmıyor musun her sabah?"

"Kızım gülleri seyretmekten insan usanır mı? Hele böyle güzel sarmaşık güllerini seyretmekten usanır mı? Şu güzelliklerine bak!... Kırmızı kırmızı güller!... Bunlar açılmaya haziran ayında başlarlar. Yaz boyunca devam ederler. Onun için bunlara yediveren gülü derler."

"Yaz boyunca yedi kere gül veriyor öyleyse bunlar."

"Yok yok... Daha çok verirler. Ama halk öyle isim takmış."

"Gerçekten güller çok güzel çiçek açıyorlar değil mi nine?"

"Elbette kızım!... Hele bu sene coştukça coştular. Şunlara baksana!... Yanlarında bulunan bahçe sarmaşığı ile birbirlerine nasıl da sarılmışlar. Sarmaşığın mor çiçekleriyle, sarmaşık gülünün kırmızı çiçekleri birbirlerine nasıl da yakışmışlar!... Sabah sabah ısl ısl lar!..."

"Nine bunlar geçen yıl bu kadar güzel değildi galiba... Öyle hatırlıyorum da..."

"Evet kızım. Geçen sene sarmaşık gülü bu kadar coşkun ve gösterişli değildi."

"Sonra yanında da bahçe sarmaşığı yoktu galiba."

"İyi hatırladın kızım. Geçen sene deden bahçe sarmaşıklarını bahçenin başka bir köşesine dikmişti. Belki onun için geçen sene bahçe sarmaşıkları da, sarmaşık gülleri de pek coşkun değildi. Pek gösterişli değildi.

Sanki birbirlerinden ayrı oldukları için mahzundular. Sanki birbirlerine hasret kaldıkları için öyle hüznü kalmışlardı. Ama bu yıl sanki birbirlerine kavuştukları için coştukça coşmuşlar!..."

"Gerçekten de öyle!"

"İnsanlar da biraz buna benzerler."

Gülser şaşırılmıştı; "İnsanlar da buna mı benzerler?!... Nasıl yani nineciğim?!..." dedi.

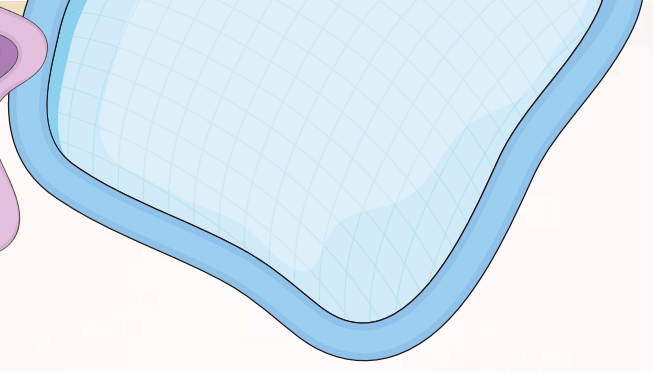
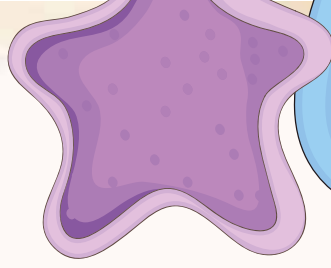
"İnsanlar sevdiklerinin yanında sevinçli, mutlu olurlar. Coşarlar. Sevdiklerinin yanında hayattan tat alırlar."

"Gerçekten öyle nineciğim!... Ama bir şey daha sormak istiyorum. Nineciğim, bütün insanlar birbirlerini sevmeliler mi?"

"Bu mümkün olmayabilir. Ama elinden geldiğince insanları sevmelidir. Birbirlerini seven insanların meydana getirdiği toplumda kişiler mutlu ve sevinçlidir. Kişiler mutlu olunca, toplum mutlu olur. Şu sarmaşık gülleri ve bahçe sarmaşıklarından bile ibret almalı insan. Birbirlerine sarılıp sevgi gösterisinde bulunuyorlar. Çiçeklerinin, yapraklarının güzellikleri nasıl da artıyor. Hâlbuki bunlar, birbirlerinden ayrıldığı zaman aynı coşkunlukta olmuyorlar. İnsanlar da sevgiyle birbirlerine sarılmalı, birbirleriyle dayanışmalı. İşte o zaman toplumun da, bütün insanlığın da görünüşü bir başka olur. İşte o zaman mutluluklar sanki gözle görülür bir hal alır. Sevgi ortalığı nasıl da sarar... Sevgi ne güzel şeydir..."

Gülser de duygulu bir şekilde ninesinin sözünü tekrarladı:

"Sevgi ne güzel şeydir..."

Sev ki Sevilesin, Say ki Sayılasın

24

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

"Bizi insan yapan sevgi ve saygıdır."
"Büyüklere hürmet en büyük vazifedir."

"Başarılı olmak kolay, saygıdeğer olmak zordur."

"Saygı düzenin anahtarıdır."

"En büyük başarı insanlardan edinilen saygı ve sevgidir."

"İlme ve âlime saygısı olmayan toplumlar köle olurlar."

"Toplumdaki saygımızı paramızla değil, bilgeliğimizle kazanırız."

"Büyükler saygı hem dini hem de insani bir görevdir."

"Büyüklere saygı göstermeyen birinden küçüklere sevgi göstermesi beklenemez."

"Saygı ve sevgi büyükler küçükler arasındaki uçurumu yok eden köprüdür."

"Bir çocuğa saygı öğretmek yerine ona saygı göster. İşte o zaman ona saygıyı öğretmiş olursun."

"Saygı ve sevginin bir arada bulunduğu toplumlar hiçbir zaman kargaşa içine düşmezler."

"Saygı, güvenilir görgü kuralları dikkate alınmadan yapıldığında boş bir çabaya dönüşür."

"Mesele aynı fikirde olup anlaşmak değil, farklı fikirlerde olup birbirine saygı duyabilmektir. İşte böyle davrananlar insan olur."

"Saygı sevginin ön koşuludur. Ancak tek başına saygı sevgiyi oluşturmaya yeterli değildir."

"Saygının olmadığı yerde hakaret, sevginin olmadığı yerde nefret, güvenin olmadığı yerde ihanet vardır."

"Saygı kayığına binmeden sevgi denizi geçilmez."

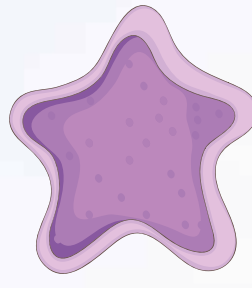
Toplumun düzeni, huzuru, mutluluğu ve devamını sağlayan sevgi, saygı, hoşgörü ve ahlak gibi temel kavramlar ile ilgili ne güzel sözler söylenmiş. Her biri ayrı ayrı üzerinde düşündürüyor, yol gösteriyor, bizlere örnek oluyor.

Sevgili çocuklar, sizlerin her tür inanç ve düşünceye hoşgörlü, tüm canlılara, yaşadığınız çevreye, doğal kaynaklara, arkadaşlarınıza, büyüklerinize saygı gösterilen ve herkesin birbirini sevdiği bir ortamda büyüdüğünüze hiç kuşku yok. Geleceğin büyükleri olarak ailelerinizden ne gördüyseniz onu yapacak, yeni nesillere örnek olacak; saygılı, dürüst, güzel ahlaklı, hoşgörlü bir toplum yaratacaksınız.

Ne kadar saygı gösterirsek, o kadar saygı görürüz. Ne kadar sevgi görürsek, o kadar sevgi gösteririz.

Esra Elif'in
Günüğü

Esra Elif
ŞAHİN

Gönülde Açan Çiçekler

26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

Çocukluk insan hayatının en unutulmaz dönemidir. Anılar unutulmaz, acılar unutulmaz, sevinçler unutulmaz, hüznler unutulmaz.

Yediğimiz unutulmaz, içtiğimiz unutulmaz, ağladığımız unutulmaz, güldüğümüz unutulmaz.

İyilikler unutulmaz, sevgiler unutulmaz, dostluklar unutulmaz...

Kısaca, yıllar süren insan hayatının temelleri bu dönemde atılır. İnsan, bu dönemde öğrendikleri ile yıllar boyu hayatla olan bağıni şekillendirir.

Küçük bir fidanın büyüüp kocaman bir ağaç olması için bile toprağa ihtiyacı vardır, suya ihtiyacı vardır, güneşe ihtiyacı vardır, her şeyden önce sevgiye ihtiyacı vardır. O sevgi sayesinde ona zarar verecek tehlikelerden korunur.

Bir çocuğun da büyüüp topluma ve insanlığa faydalı birey olabilmesi için sevgiye, saygıya, ilgiye, bilgiye ve daha birçok değerlere ihtiyacı vardır.

Sevgi, saygı, hoşgörü, şefkat, merhamet, doğruluk gibi ahlâkî değerleri çocuk ilk önce aileden alır, daha sonra okuldan ve yaşadığı toplumdan alır.

Biz çocuklar genellikle bu tür davranışlarda büyüklerimizi örnek alınız. Dolayısıyla büyüklerin bizlere güzel örnek olması ve bizlere uygulamalı olarak bu güzellikleri kazandırmaları gerekir. "Armut dibine düşer." atasözünün de işaret ettiği gibi bizler doğru veya yanlış,

anne babalarımız ve diğer aile büyüklerimizden gördüklerimizi yaparız.

Sevgili Peygamberimiz; "*Hiçbir anne-baba, çocuğuna güzel ahlaktan daha büyük miras bırakmamıştır.*" buyuruyor.

Sevgili arkadaşlar, dün sabah hastanede yatan bir yakınımızı ziyaret etmek için annemle belediye otobüsüne binerek hastaneye gittik. Yolculuk sırasında duraktan binen, isminin Halime olduğunu öğrendiğimiz yaşlı teyzeyi görünce hiç düşünmeden kalkıp yerimi teyzeye verdim.

Çok memnun olan Halime Teyze;

- Çok teşekkür ederim evladım, Allah senden de seni yetiştiren anne babandan da razı olsun, sizlere de saygı gösterenler, hizmet edenler bulunsun, diye dua ettiğinde yaşadığım huzurun tarifi imkânsızdı. Aynı duyguları annemin yüzünden de okumak mümkündür.

Çünkü Sevgili Peygamberimiz; "*Sizin en hayırlınız insanlara en faydalı olanınızdır.*" buyurmuştu. Hasta yakınımızı da ziyaret edip hastaneden ayrılırken benzer dua ve temennilerle ayrılıyorduk. Kendimi kuş kadar hafif hissediyordum.

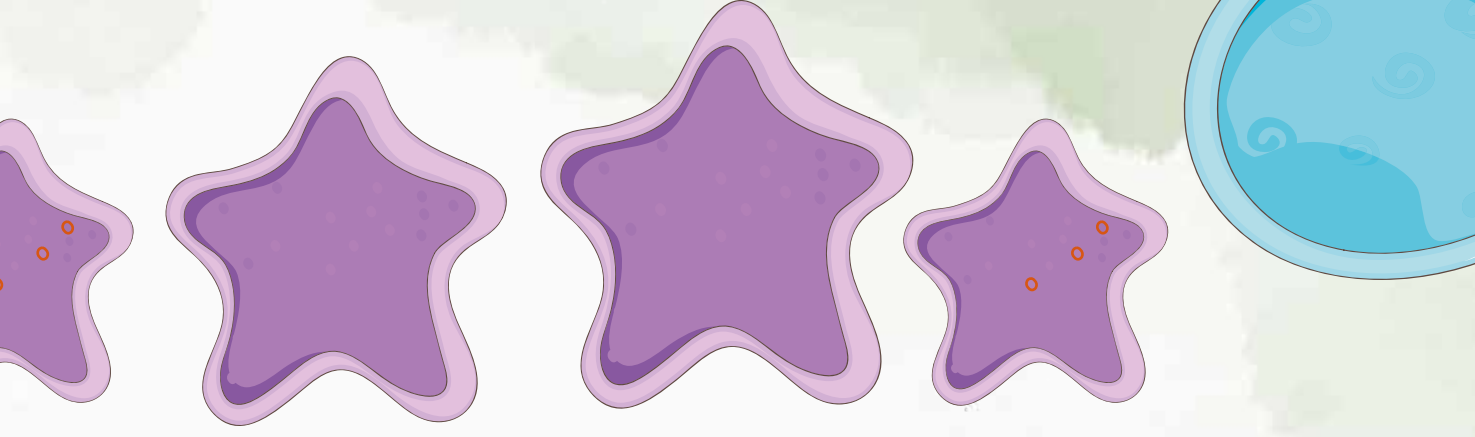
Sevgili arkadaşlar, büyüklerimizden aldığımız bu büyük mirası, bu güzellikleri bizden sonraki nesillere ulaştırmalıyız. Çorak gönülleri yeşertip çiçekler açtırmalıyız. Bu bizim en önemli sorumluluğumuz ve görevimizdir.

Sevgi, saygı ve dua dolu günler diliyorum. Kalın sağlıcakla...

Seda
Bayrak
DURGUT

ekmek

Annesinin yanağına bir öpücük kondurdu. Uyandırmaya kıyamadı. Odadan çıktı.

Mutfığa girdiğinde mis gibi kokularla karşılaşmak isterdi ama annesi uyuduğu için bu mümkün olamazdı. Öğle vakti daha yeni geçmişken ne uykusuydu bu böyle?! Karnı da çok acıkmıştı. Etrafta yiyecek bir şeyler aradı ama bulamadı.

“İyisi mi şu tazecik ekmeğin ucundan koparayım azıcık.” diyerek ekmeğin ucunu, neredeyse çiğnemenen, midesine indirdi.

“Ben neden bunu güzelce dilimlemiyorum ki?” diye sordu kendi kendine. Hatta “Ben neden bunu güzelce dilimledikten sonra üstüne çikolatayla kalp çizmiyorum anneciğime?” diye sorusuna devam etti çocuk.

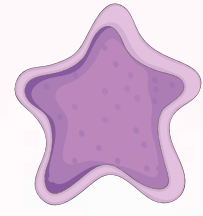
Dikkatlice ekmeği dilimledikten sonra çikolata kavanozunun kapağını açtı. Önce burnuna götürdü. Çikolata kokusu içini açardı hep. Sonra küçük kalpler çizdi kaşıkla ekmeklerin üstüne. Annesi ve kendisi için ikişer dilimi hazır ettikten sonra “Soğuk birer bardak süt

iyi gider bu çikolatalı ekmekçiklerle.” diye düşündü.

Dolaptan sütü çıkardı, çekmeceden bardakları. Sütün beyazlığı ve soğukluğu çocuğu daha da acıktırmıştı. “Annem uyanmazsa dayanamayıp hepsini ben yiyip içeceğim bunların.” diye düşünüp gülümsedi kendi kendine. Tam da bu sırada geldi annesi mutfığa. “Neler oluyor burada?” dedi kocaman açılmış ağzıyla.

Çocuk elinde süt bardağıyla kalakalmıştı. Ama annesi onu kucaklayıp ekmeklerin olduğu masanın yanına oturttu. “Senin kalbinin bu ekmeklerden daha tatlı, bu süttten daha beyaz olduğunu nasıl kanıtlayabilirim acaba?” dedi. Çocuk kocaman açılmış kara gözleriyle sarıldı ve fısıldadı annesine “Ekmekleri yiyip sütleri içtikten sonra birlikte parka gidip en güzel papatyayı bulma yarışması yaparak. Ve en güzelini hiçbir zaman bulamayarak canım annem. Çünkü en güzel, en tatlı, en beyaz papatya her zaman benim kalbimin ortasında!..”

Sibel U.
ÖZDEMİR

Bayram Geldi Hoş Geldi

30

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | AĞUSTOS 2023

Bugün bayram, çok mutluyum. Dedemle babam bayram namazından geldiler. Dedem bize sıcak simitler, rengârenk balonlar getirmiş. Uçan balonlar salonda kendilerine yer buldular. Salonumuz çok güzel oldu. Kahvaltıya oturmadan önce bayramlaştık. Büyüklerimizin ellerinden öptük, onlar da saçlarımızı okşadılar, yanaklarımızı öptüler ve harçlık verdiler. Sıla da ben de mutlu olduk. Neşe içinde kahvaltımızı yaptık. Sonra dedemle babam koyunumuzu kurban etmek için yola çıktılar.

Annem "İremciğim, Sıla'yı da al, Şükriye Teyze'yi ziyarete gidin. Sizi görünce sevinecektir." dedi. Ben, arkadaşlarımla bayram yerine gitmek istiyordum. Nereden çıkmıştı Şükriye Teyze'ye gitmek?

"Bayram kıyafetlerinizi giyin. Saçınızı da öreyim. Kırmızı kurdelelerinizi takayım."

"Anneciğim sonra gitsek... Arkadaşlarımla bayram yerine gidecektik."

"Bayram yerine akşamüstü gidersiniz, kaçmıyor ya İrem. Olduğu yerde duruyor. Şükriye Teyze üzgündür şimdi. Oğlu Kanada'da. Kızı Adana'da. İkisi de gelemedi bu bayram. Torunlarını da göremeyecek. Hüzünlenmiştir."

"Çocukları bile gelmemiş anne. Biz niye gidiyoruz? Arkadaşlarım beni bekler."

"Biz, niye gidiyoruz, ne demek İremciğim? Kendimi Şükriye Teyze'nin yerine koyuyor, empati yapıyorum. Ben, onun yaşına geldiğimde bayram günü tek başına kalsaydım, üzülmez miydin? Hem o bizim en yakın komşumuz."

"Çok üzülürdüm anneciğim. Şimdi ne demek istediğini daha iyi anladım."

Sıla, "Ablacığim, telefonunu yanına al da Şükriye Teyze'nin çocuklarını görüntülü arayalım.

Uzaktan da olsa hasret gidersinler." deyince "Çok iyi düşündün Sılacığım. Hadi, üzerimizi değiştirip Şükriye Teyze'ye gidelim." diyerek kalktım yerimden.

"Ha şöyle! Sizinle gurur duyuyorum kızlar. İyi ki varsınız, iyi ki benim çocuklarımsınız. Hem ikinizi de çok sever Şükriye Teyze."

"Biz de onu çok seviyoruz anneciğim."

"Siz gidin de keyfi yerine gelsin. İşlerimi bitirince ben de geleceğim."

Şükriye Teyze kapıyı açıp bizi görünce çok sevindi. Elini öptük. Mendil içinde leblebi şekeri hediye etti bize. Harçlık verdi. Almak istemedik. Alın, alın bayram yerinde lazım olur, dedi.

Kendi çocukluğundaki bayramları anlattı. O kadar güzel anlatıyordu ki kardeşim de ben de onu dinlemekten büyük keyif aldık. Sıla'nın dediği gibi çocuklarını görüntülü aradık. Konuştular. Çok mutlu oldu. Sarıldı, sarıldı, öptü bizi. Dua etti, sizin çocuklarınız da sizi böyle mutlu etsin, dedi. Kapı çalındı, koştum, açtım. Annem gelmişti. Kurban eti getirmişti Şükriye Teyze'ye.

"Aysel kızım teşekkür ederim. Allah kabul etsin. Ne güzel ne saygılı çocuklar yetiştirmişsiniz. Kutluyorum seni de Gökhan'ı da. Onlar benim sevgi pıtırıcıklarım." deyince annemin yüzü güldü. Sevgiyle gülümsedi.

Veda vakti geldiğinde sırtımızı sıvazladı Şükriye Teyze "Sağ olun evlatlarım, ayağınıza sağlık. Bayramın ilk günü beni yalnız bırakmadınız. Geldiniz, evimi şenlendirdiniz. Allah tekrarına erdirdin hepimizi, nice nice bayramlarda beraber olalım inşallah." dedi.

"Allah tekrarına erdirdin." ne kıymetli bir duaydı. Tekrar sarıldım Şükriye Teyze'ye. O an karar verdim sık sık ziyaretine gitmeye.

Postlarımızdan ilginç Bilgiler

NARVALLAR
(DENİZGERGEDAN) KUZAY
KUTBU DENİZLERİNDE YAŞARLAR.
ALINLARINDAKİ UZANTI İSE ASLINDA BİR DİŞTİR
VE ERKEKLERDE ÇIKMAKTADIR. BU DİŞ 3
METREYE KADAR UZAYABİLİR.

BLOBFİŞLER
MUTSUZ GÖRÜNÜMLÜ OLAN
BALIKLAR OLARAK BİLİNİR, AVUSTRALYA
VE TAZMANYA'DA 600-1200 METRE
ARASINDA YAŞARLAR. GÖRÜNÜMÜ NEDENİYLE
ÇİRKİN BALIK İSMİ DE VERİLMİŞTİR.

YANGTZE
DEV YUMUŞAK KABUKLU
KAPLUMBAĞALAR EN NADİR CANLI
TÜRLELERİNDEN BİRİSİDİR VE OLDUKÇA
BÜYÜKTÜR. ŞİMDİYE KADAR SADECE 3
TANESİNE RASTLANMIŞTIR.

PACU
İNSANA BENZEYEN DİŞLERİYLE
DİKKAT ÇEKEN BİR BALIK TÜRÜDÜR. GÖRÜNTÜSÜ
PIRANA İLE KARIŞTIRILMAKTADIR. FARKLARI İSE ALT
ÇENELERİDİR.

AY-AY
MADAGASKAR'DA YAŞARLAR VE NADİR BİR MAKİMSİ
MAYMUN TÜRÜDÜR. UZUN PARMAKLARI VARDIR VE GECE ORTAYA
ÇIKAN EN BÜYÜK PRIMATTIR.

Kur'an Okurum

*Sabah ve akşam
Asla unutmam;
Temiz kalbime
Sevgi dokurum,
Kur'an okurum.*

*Hem hece hece
Ezberleyince,
Bülbül misali
Hakkı şakırım,
Kur'an okurum.*

*Sayfa açılır,
Rahmet saçılır;
Dilimde ayet,
Özümde nurum
Kur'an okurum.*

*Dedem sevinir,
Ninem övünür;
Hatim yapınca
Artar huzurum,
Kur'an okurum.*

Bestami YAZGAN

*“İslâm barış ve güven demektir.
Yani Müslüman Allah ile insanlarla
ve özellikle içinde yaşadığı toplumun fertleri ile
tam bir barış ve iyi niyet üzere bulunan ve bu esasa
riayette devam eden kimsedir. Nitekim Peygamberimiz,
Müslümanı "Başkalarına eli ile dili ile zarar vermeyen
kimsedir." diye tarif eder. Anlaşıyor ki Müslümanlık sosyal
ve ahlâkî bir dindir. Bu dinin gayesi ferdi, topluma faydalı
olarak yetiştirmektir. İlk bakışta yalnız fert ile ilgili olduğu
zannedilen ibadetlerimizde bile ahlâkî ve sosyal olarak
çok hikmetler vardır. Yeter ki uyanık şekilde
dikkatle tatbik edelim.”*

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

